

Voordat er iemand vragen zal stellen, zal ik zeggen wat ik kwijt wil, hier en nu. Ik zal u zeggen dat ik Joke Kaviaar ben. Het is mijn openbaar schrijfsterpseudoniem, dus ik heb daar nooit een geheim van gemaakt, en ga daar ook nu niet aan beginnen. Ik gebruik mijn schrijven om bij te dragen aan de strijd tegen de migratiepolitiek, het kapitalisme, de wereldwijde vernietiging. Om mijn teksten ben ik hier gedagvaard, en dus is dit een politiek proces. Wat ik schrijf, dat is mijn mening. Ik moet die kunnen verwoorden hoe ik wil, en zoniet dan zal ik het toch doen.

Ik eis die verantwoordelijkheid en dat recht om stelling te nemen op. De verantwoordelijkheid om de dingen te zeggen en te publiceren die veel mensen niet durven zeggen of niet willen zeggen. De verantwoordelijkheid voor protest en verzet te nemen, dit in tegenstelling tot zwijgen en toezien en toestaan wat er gebeurt. Dus ja, ik ben Joke Kaviaar en dit moet gezegd en geschreven worden en ik eis dat recht op.

Ik sta achter mijn teksten, de inhoud, de harde woorden, het wakker schudden door provocatie, het stellen van de vraag waarom we zouden moeten tolereren dat de staat misdaden pleegt, waarmee ik bedoel de 'systeem misdaden' tegen de menselijkheid, tegen vluchtelingen in het bijzonder, welke ik in mijn laatste woord nader uit de doeken zal doen, en die zoveel ernstiger zijn dan al waarvan ik hier wordt beschuldigd.

Het OM maakt van mijn teksten een strafbaar feit, mijn mening wordt aangevoerd als bewijs daarvan. De teksten zijn justitie, politie en AIVD overigens niet nieuw. Zij worden, zo blijkt uit de statistieken van mijn website, ook door hen al gelezen sinds het jaar 2004. Uit mijn teksten worden nu citaten gehaald die de vervolging dienen. Leest u vooral de hele tekst. Het zijn opinieartikelen, columns, radicale stellingen die het debat uit de sfeer van marginale discussie moeten halen, zodat we het niet meer hebben over meer of minder humaan opsluiten en deporteren, maar het probleem en de oorzaak van de migratiecontrole ter discussie stellen.

Dichterlijke vrijheid. Exceptio Artis. De vrijheid voor de opiniemaker om de dingen raak te zeggen, de waarheid aan het licht te brengen. Dit proces is bedoeld om dat te niet te doen, om de vrijheid van meningsuiting in te perken. Het is daarvoor ook een proefproces.

Ik ga niet in op vragen over de citaten, die in de tenlastelegging staan. Ik ga niet in op de juridische vraag hoe deze citaten, die uit hun verband gerukt zijn, bedoeld zijn. Die vraag dient slechts de veroordeling. Daar werk ik niet aan mee. Ik ga daarom over citaten geen uitspraken doen. Ik kan niet anders doen dan mijn mening nog eens in het laatste woord uit de doeken te doen, en dat zal ik ook doen. Mijn mening is mijn motivatie om te schrijven, en om in actie te komen. De teksten zijn een aanklacht, een aanval op de gevestigde orde, met woorden.

Het is aan de lezer om met de teksten te doen wat hij of zij wil. Ik bepaal de gevolgtrekking en conclusies van de lezer niet. Het zijn vogels die uitvliegen en op de hoofden van leiders, bazen en tirannen schijten en die voor anderen het symbool van de vrijheid kunnen zijn. Als justitie beslist de teksten te gebruiken om mij te vervolgen en andere mensen af te schrikken, dan doen ze hun best maar. Ik ga er niet bij helpen en het zal u niet lukken mij of anderen de mond te snoeren. Wilt u een veroordeling hier, dan doet u dat maar zonder mijn medewerking. Dit is een politiek proces. Het dient de afschrikking van mij en andere activisten. Het dient verdeel en heers. Het dient criminalisering. Het dient de staat die geen fundamentele kritiek kan verdragen.

Voor de juridische haarkloverij over de citaten, verwijs ik naar mijn raadsman. Voor het overige verwijs ik naar mijn laatste woord.

Elk woord een vonk!

Het Openbaar Ministerie meent het recht te hebben om mij te vervolgen wegens wat het noemt 'opruiming'. Feitelijk is het vervolging vanwege mijn mening, vanwege mijn schriftelijke aanvallen op de vernietigingsmachine die vreemdelingenbeleid heet.

In een artikel in het Noord Hollands Dagblad van zaterdag 29 december 2012 heeft een woordvoerder van het Landelijk Parket over de zaak die het tegen mij voert gezegd: "We vinden het vooral belangrijk dat ze terechtstaat en zich moet verantwoorden voor haar woorden." Voor woorden dus... Woorden, waarvan ik er geen enkele terug neem. Ook heeft diezelfde woordvoerder gezegd: "De verdachte heeft er blijkbaar niets aan gedaan om te bewerkstelligen dat haar site verdween."

Ook vandaag wordt het meer dan duidelijk: het Landelijk Parket wil dat ik mijzelf censureer, omdat zij het niet kunnen, want "Er is geen beginnen aan om zulke mirrorsites tegen te gaan." zoals in het Noord Hollands Dagblad werd gezegd. De macht voelt zich onmachtig, en zint op wraak.

Het OM doet er alles aan dit proces te ontdoen van het politieke karakter ervan. Laat vooral de inhoud van de artikelen waaruit citaten in de dagvaarding zijn gezet, niet de kwestie zijn die aan de orde is. Het moet lijken alsof het hier vandaag alleen maar gaat over een individu dat strafbare dingen schrijft. Het is regelrechte criminalisering. Enerzijds wil het OM een politiek proces voeren. Anderzijds wil het dit proces van elke politieke inhoud ontdoen. Vandaar dat ik in dit laatste woord, veel woorden zal besteden aan de schande van dit proces dat ter verdediging van een racistisch 'asiel'beleid, dat geen asielbeleid is, wordt gevoerd, met als doel om tegenstanders ervan uiteen te drijven. Ook zal ik hier de aanklachten tegen de staat wegens misdaden tegen vluchtelingen voortzetten. Want, wil het OM mij vervolgen om mijn mening, mijn woorden, dan kan het mijn mening en mijn woorden krijgen! Het enige recht dat gedaan kan worden in dit proces, is deze aanklacht naar voren te brengen.

Dit is een politiek proces. Dat blijkt uit de in het dossier geformuleerde doelstellingen van het onderzoek Gulkana. Deze zijn, naast 'doen ophouden feit': 'ontmoedigen van verdachte en groepering' en 'signaal afgeven naar verdachte, groepering en bevolking'.

Het OM bedrijft politiek door hier niet alleen een proefproces te voeren om te zien hoever men de vrijheid van meningsuiting kan beknotten voor al wie de staat op het beleid aanvalt, maar ook een showproces, een Barbertje-moet-hangen proces, een proces dat anderen die het wagen om hun mond open te doen, moet 'ontmoedigen'. Een proces dat anderen die het wagen om daadwerkelijk in actie te komen moet 'ontmoedigen': de 'groepering'. Het is allemaal vergeefs geweest, al dat ontmoedigen. Dan rest het OM tenslotte niets anders dan een afstraffing te eisen, en dit gebeurt op politieke gronden.

Ik zeg 't het Openbaar Ministerie en de rechtbank hier voor mij: Geen van u zal in staat zijn om de aanklachten tegen de staat en het kapitalistische systeem te doen verdwijnen. En opnieuw: Geen woord neem ik terug. Sterker nog: ik zal de aanklachten herhalen en uitbreiden. Het lijkt mij niet dat ik aan het OM, noch aan enige rechtbank, noch aan welke vertegenwoordiger van de staat dan ook, de verplichting heb mij te verantwoorden, of het nu is voor woorden die oproepen tot noodzakelijk verzet of voor feitelijke daden van noodzakelijk verzet.

Met noodzakelijk verzet bedoel ik: het verzet dat nodig is ter verdediging van onderdrukte individuen die voor hun veiligheid, hun vrijheid en hun leven te vrezen hebben. Verzet dat de staat als geweld bestempelt, zodat het daarmee als misdaad kan worden beoordeeld en afgedaan. Verzet dat niet wacht tot het te laat is, maar in de aanval gaat. Verzet dat zich niet wil meten met de macht en het geweld van machthebbers, maar dat anti-autoritair is, dat kapot maken wil, wat het kapot maken rechtvaardigt, namelijk de vele malen grotere vernietiging die het instandhouden van die macht en van het geweld van die macht met zich mee zou brengen. We hoeven maar te kijken naar de verborgen genocide, gepleegd

door de verenigde Europese democratische rechtstaten in hun ijver om de landen te ontdoen van immigranten. Ik noem hier zes van de slachtoffers uit de onvolledige lijst van in Nederland gevallen doden, die ons ter ore komen:

9 april 2012: Alain Hatungimana (36 jr., uit Burundi) moest het land uit en pleegde zelfmoord om ervoor te zorgen dat zijn kinderen wel konden blijven, een zoon van 14 en een dochter van 12. De moeder was in Burundi al vermoord.

29 december 2011: onbekende man (41 jr., uit Sri Lanka).
Dood gevonden in het aanmeldcentrum op Schiphol een dag nadat hij te horen had gekregen dat hij geen asiel kreeg. Hij had eerder ook al zelfmoordpogingen ondernomen.

22 december 2011: Predrag Molnar (40 jr., uit Servie)
Cellencomplex Noord-West Amsterdam (Meer en Vaart). Dood in zijn cel aangetroffen.

22 augustus 2011: James ... (uit Liberia)
AZC Echt: Stak zichzelf na een gesprek met de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) in brand en is 20 dagen later overleden aan zijn verwondingen.

6 april 2011: Kambiz Roustayi (36 jr., uit Iran)
Heeft zichzelf in brand gestoken op de Dam in Amsterdam en overleed de dag erna aan zijn verwondingen. Zijn situatie was uitzichtloos, asiel afgewezen. Hij moest na 11 jaar van procedures terug naar Iran waar hem martelingen en de dood wachtte.

september 2010: Nezam Azimi (60 jr., uit Afghanistan)
Na een afgewezen asielverzoek en daaropvolgend gedwongen vertrek in augustus 2006, is hij ontvoerd, gemarteld en vermoord door de Taliban in Kabul, Afghanistan.

Zij zijn niet de enigen! Er zijn ook meermalen mensen op de vlucht voor een inval van de vreemdelingenpolitie doodgefallen vanuit een flatgebouw: Michael Osey, 4 oktober 2004. Een onbekende man uit Pakistan, 29 juli 2010. Dit soort invallen zijn gemeengoed, net als het omsingelen van trams om er mensen uit te vissen, ID controles bij stations, en razzia's in cafe's zoals het Grand Café in Amsterdam Zuid Oost op 16 juni 2007. Gemeengoed is ook de jacht op domestic workers zoals in het najaar van 2011, met dank aan de collaboratie van Connexxion buschauffeurs die het verdacht vonden dat vrouwen 'met een negroïde uiterlijk' in de bus naar Heemstede en Bloemendaal zaten...

De jacht is al vele jaren permanent geopend! De sabotage van de machinerie die de staten en hun politici hanteren om deze jacht en hun massamoord vol te houden, is in elk opzicht legitiem. Dát verzet, dát is noodzakelijk verzet. Het opgelegde gegeven dat er een wet is die dit strafbaar stelt, betekent nog niet dat deze wet rechtvaardig is en dat wij ons er aan zouden moeten houden. Als verzet ophield bij de grenzen van de wet, was de strijd allang gestaakt!

Wetten worden per definitie van bovenaf opgelegd. Geen mens heeft gevraagd om het invoeren van de identificatieplicht, die veelvuldig wordt gebruikt om mensen zonder verblijfspapieren op hun aanwezigheid in dit land te betrappen. "Ausweis bitte!" Die wet dient niets anders dan mensenjacht. Velen protesteren thans tegen het invoeren van de strafbaarstelling van de zogenaamde 'illegaliteit', zoals ooit ook mensen protesteerden tegen het invoeren van de koppelingswet die het mensen zonder papieren onmogelijk maakt om te werken en die hen in de handen van malafide werkgevers drijft. Het Dublin verdrag dat mensen het onmogelijk maakt om in een tweede Europees land een asielverzoek in te dienen, de nieuwe Europese terugkeerrichtlijn die inreisverboden van vijf jaar en langdurige detentie in het Fort Europa regelt; al deze wetten, al deze verdragen, het is alles ontworpen door regeringen die

barrières wensen op te werpen tegen mensen die een beter bestaan zoeken in Europa. Het zijn wetten, ontworpen door hoge ambtenaren en politici met een nationalistische agenda, die geen enkele rechtvaardigingsgrond hebben, anders dan het hebben van de macht en middelen om het uit te voeren.

In de zaak tegen mij komt het OM aan met een wet die zegt dat het oproepen tot verzet strafbaar is, een wet die in het verleden al tegen menig politiek activist werd ingezet om deze als voorbeeld voor anderen te stellen. Mijn antwoord op die wet is, dat ik die wet zoals zoveel wetten niet als maatstaf voor mijn handelen zal zien. De maatstaf is menselijkheid, solidariteit, vrijheid, consensus, gelijkheid, eerlijke verdeling van welvaart, zonder bazen en hiërarchie, een samenleving zonder uitbuiting van grond, water, dier en mens. Een wet is niets meer dan letters in een boek. Een boek dat in dit proces de lat is waarlangs de aanklachten van het OM worden gelegd, waar straf mee wordt toegemeten, maar dat niets zegt over de misdaden die het toelaat.

Vrouwe Justitia heeft geen blinddoek voor, Vrouwe Justitia heeft oogkleppen op.

Ik klaag aan, alle wetshandhavers en – uitvoerders!

Om te beginnen:

Laat het Openbaar Ministerie zich verantwoorden voor de intimidatie en censuur van politieke tegenstanders onder het mom van staatsveiligheid, het vullen van cellen met afgeschreven mensen onder het mom van openbare orde, het in stand houden van de illusie dat we het straffen en opsluiten van mensen nodig hebben, met als enige doel de bouw van meer gevangenen te rechtvaardigen en hier munt uit te slaan,

Ik klaag aan, de ontwerpers van de wetten, de natiestaten en hun grenzen!

Om te beginnen:

Laat de vertegenwoordigers van de staat zich verantwoorden voor de stelselmatige vernietiging van mensen, gegoten in het geïnstitutionaliseerde racisme dat in hun wetten is vastgelegd, laten zij zich verantwoorden voor het aanzetten tot vreemdelingenhaat.

Wat willen zij ondernemen tegen deze aanklachten? Laat elk woord een vonk zijn! Vonken in de dorre grond van het zwijgen toedoen. Elk woord een vonk. Elke zin een lucifer. Elke tong een vlam. Bommen. Granaten. Molotovcocktails. Vuur aan de fundamenten van de wet. Laat het verzet ontbranden! Mogen die woorden niet? Vreest de gevestigde orde, vertegenwoordigd door paternalistische officieren van justitie en rechters voor wie het wetboek heilig is, door schrijftafelmoordenaars en schietgrage politieagenten, door op vluchtelingen jagende ministers en staatssecretarissen, vreest deze die woorden? Laat dan elk woord meer verzet aanwakkeren!

Hoeveel woorden zijn daarvoor nodig? Feitelijk geen enkele, want meer nog wordt het verzet aangewakkerd door de repressie van de staat zelf. Deze wordt steeds zichtbaarder, ook al trachten de beulen, die namens de staat optreden tegen demonstraties van vluchtelingen die het gewaagd hebben zichzelf zichtbaar te maken, om hun mishandelingen te verhullen. Zij gebruiken grof geweld en zorgen dat dit buiten de ogen van toeschouwers en media gebeurt, zoals dat steeds gebeurt in cellen en vliegtuigen, in boeien en knevels, in slaan, schoppen en verstikken. Het geweld dat de staat elke dag pleegt om mensen hun recht op bestaan te ontzeggen is georganiseerd, gemechaniseerd, geperfectioneerd en gelegaliseerd. Zonder dat geweld kan het systeem niet functioneren.

In het jaar 2004 schreef ik in het artikel 'Stop Deportaties – Een statement tegen de Stilte':

Gaan we stemmen laten horen die nu worden genegeerd? Gaan we demonstreren en bezetten, gaan we parlementair goedpraten in verhoogde regeringszetels verstoren met onze kreten? Het is wel het minste! Gaan we slopen de centra die als kampen dienen voor ongewensten, gaan we vliegtuigen volgestopt met geboeide mensen aan de grond houden?

En:

Wat zou het, als we ook maar een beetje voelen wat die mensen voelen, die de vrijheid al een leven lang wordt afgenomen? Wat zou het? Want wat is onze vrijheid waard zonder de vrijheid van een ander? Want wat is mijn vrijheid dan waard? Het is de vrijheid van een beul, die zelf geen vuile handen maakt.

Het woord 'deportatie' mocht van toenmalig minister Verdonk niet worden gehoord. Jan Pronk, destijds voorzitter van de Vereniging van Vluchtelingenorganisaties Nederland, sprak eind januari 2004 van deportaties, en moest het woord van Verdonk 'terug nemen'. Laat Verdonk de deportaties terugnemen! Maar weg is weg, uit het oog, uit het zicht, de dood ingejaagd. Deportatie, dat is mensen oppakken, het land uitgooien en niet meer omkijken.

Telkens wanneer het woord 'deportatie' wordt gebruikt, wordt het afgedaan als ongepast omdat het een vergelijking zou trekken met deportaties in de Tweede Wereldoorlog. De schuldigen trachten telkens kritiek van tafel te vegen en tegenstanders het zwijgen op te leggen, omdat ze bang zijn voor de spiegel die hen wordt voorgehouden!

In 'Stop Deportaties – Een statement tegen de Stilte' schreef ik voorts:

Vernietig de instrumenten die ter deportatie worden gehanteerd, zoals u in oorlog zou doen, en ga voor de deuren van de huizen staan waaruit mensen worden afgevoerd.

En:

Alles is mij liever dan medeplichtig te worden gemaakt aan de misdaden van de staat. Niet in mijn naam, nog langer te zwijgen. Niet in mijn naam.

Ik ben in de negen jaar die sindsdien zijn verstreken niet van mening veranderd, en trouw lezen AIVD, politie en justitie alles wat ik schreef. Alsof de woorden een dreiging waren die elk moment tot ontploffing kon komen. Het beleid verergerde, voorzover dat nog mogelijk was en ongeacht welke partijen de regering vormden, ongeacht wie er verantwoordelijk was voor immigratie en asiel.

Oktober 2006: Verdonk sluit een prestatiecontract met de politiekorpsen waarin wordt afgesproken dat zij in het jaar 2007 12.000 illegalen moeten vangen, in ruil voor een forse financiële beloning. Om dat te bereiken moeten om te beginnen 40.000 'vreemdelingen' worden aangehouden om hen op hun papieren te controleren. De vangstquota moeten worden gehaald!

Na Verdonk kwam Albayrak, die voor de show een generaal pardon afkondigde waarbij heel veel mensen buiten de boot vielen. Er was namelijk geen sprake van een pardon en Albayrak toonde zich sluw en harder dan Verdonk. Na Albayrak kwam Leers, die de politie met speciale smartphones uitrustte om op straat vingerafdrukken van mensen te kunnen nemen. Het is juli 2011 als hij zegt: "De apparaatjes worden onder meer ingezet voor de intensievere controle op illegale vreemdelingen".

Na Leers is het nu de beurt aan Fred de vluchtelingenjager Teeven, die zich op de borst klopt dat er een kinderpardon komt, en opnieuw wordt een vals pardon opgeworpen om de klopjacht die hoog op de politieke agenda staat te maskeren.

Ze hebben allemaal één ding gemeen, en niet alleen met elkaar, maar ook met de rest van alle politieke partijen in het Nederlands en Europees parlement: het Fort Europa voor de Europeanen, analoog aan Nederland voor de Nederlanders en Eigen Volk Eerst.

Wie afgewezen wordt, moet vertrekken, goedschiks of kwaadschiks maar altijd onder dwang. Een dwang die bestaat uit intense controle, het ontzeggen van rechten op onderdak, eten en zorg, en opsluiting voor onbepaalde tijd. Te stellen dat er zoiets is als vrijwillig vertrek is zeggen dat er zoiets is als vrijwillige vlucht. Het bestaat niet. Mensen vluchten niet omdat zij het willen, maar omdat ze ertoe genoodzaakt zijn.

Een selecte minderheid van uit het eigen land vandaan getrokken migranten die men kennismigranten noemt, wordt verkozen tot bruikbare aanwinst ten behoeve van het economisch welzijn van dat zwaarbewaakte Fort. Als je hebt kunnen studeren, als je geld hebt, dan ben je meer dan welkom, een paradepaardje voor de schijntolerantie. Wie alle reden heeft om met achterlating van familie, egodocumenten, een eigen lapje grond of nering, hals over de kop te vertrekken, kan een enkele deportatiereis retour land van afkomst krijgen.

Ik klaag aan, de uitvoerders van de wetten van apartheid, die blindelings bevelen uitvoeren!

Om te beginnen:

Laat ambtenaren van de Immigratie- en Naturalisatie Dienst, de Dienst Terugkeer en Vertrek, de geüniformeerde wapendragers van politie en marechaussee, de sleuteldragers van de gevangenissen zich verantwoordelijk voor hun bijdrage aan de stelselmatige vernietiging van mensen, gegoten in het geïnstitutionaliseerde racisme dat in de wetten is vastgelegd.

De ambtenaren die werken voor de IND vinden allemaal dat zij alleen maar hun werk doen, net zoals op mensen zonder papieren jagende politiemensen dat vinden, of bewakers in gevangenissen, of de marechaussee die mensen gekneveld in het vliegtuig hijst. Te zeggen dat het alleen maar je werk is, is je er makkelijk vanaf maken, kritiekloos, zonder gene!

Hoe kunnen jullie de slaap vatten 's nachts? Hoe kunnen jullie tegenover iemand zitten en de bureaucraat uithangen die alleen maar regeltjes uitvoert? Het stempel 'uitgeprocedeerd' of 'ongewenst' op een dossier plakken is niet hetzelfde als het afschrijven van een boek in de bibliotheek. Het verwerpen van mensen en hun noden is niet hetzelfde als het weggooien van consumptieproducten omdat deze over de houdbaarheidsdatum zijn. Het is niet hetzelfde als het vernietigen van een partij drugs die bij een inval in beslag is genomen. Het zijn mensen die worden genummerd en geclassificeerd, die worden onderverdeeld in categorieën als 'economisch asielzoeker' en 'politiek asielzoeker' om de één als profiteur te kunnen afschilderen en de ander terug te sturen zodra het volgens de minister zogenaamd veilig zou zijn. Maar erger nog: een vluchteling mag zich pas vluchteling noemen zodra de IND dat heeft beslist! Het zijn mensen die tenslotte bij herhaling als waardeloos en overtollig als afvalproduct op de grote hoop worden gegooid. De reden van hun komst naar hier doet er niet toe. Wegwezen! Voor de gelukkigen die wel mogen blijven zijn er tenslotte de immigratieregels om er op te wijzen dat zij zich volledig dienen te assimileren aan de Nederlandse samenleving, dat zij niet de kleinste misstap mogen begaan, of anders is het linea recta retour afzender, als een pakketje in de post.

Al jullie, die ambtenaren zijn, en voldoen aan de bevelen om dit alles uit te voeren, jullie hebben bloed aan je handen, net zoals de politici dat hebben, of je nu directeur bent van de IND of de bewaker die voor beveiligingsbedrijf G4S werkt en met een spoedcursusje opsluiten aan het werk is gezet in een uitzetcentrum: de beslissing om het wel of niet te doen is aan jullie.

Werkt niemand mee, dan valt er niks uit te voeren. Zijn er geen radertjes meer beschikbaar om de kapotte te vervangen, dan loopt de deportatiemachine vast.

Ik klaag aan, de architecten, de ingenieurs, de bouwbedrijven, die gretig de opdrachten van de staat om gevangenis te bouwen naar zich toe trekken!

Om te beginnen:

Laat de directeuren en megalomane projectmanagers en ontwerpers met hun vette bankrekeningen en hun villa's in Wassenaar, het Gooi, en andere gouden randjes ver van alle armoede, die intussen een hulp in de huishouding inhuren die geen papieren heeft en die als gebaar van liefdadigheid tegen schamel loon wordt gebruikt om de vuile handen wit te wassen, laat hen zich verantwoorden voor hun Quote 500 rijkdom verkregen over de ruggen van de afgedankte medemensen.

De afgelopen jaren zijn twee grensgevangenis gebouwd volgens een constructie van Publiek Private Samenwerking, op Rotterdam Airport en op Schiphol West. De laatste is sinds kort in gebruik genomen en zit nu al vol met wanhopige mensen die voor een leven in vrijheid naar Nederland zijn gekomen. Dagelijks zien zij vliegtuigen over de luchtplaats en de cellen vertrekken. In elk vliegtuig zit misschien wel een lotgenoot geboeid en gekneveld tussen bewakers die het minste verzet direct de kop in zullen drukken.

Bedrijven als Ballast Nedam, Strukton, BAM, EGM Architecten, ISS Facility Services en vele anderen streden om de aanbestedingen voor de nieuwe grensgevangenis binnen te halen. De poorten naar de hel die zij hebben gebouwd, verkocht aan de buitenwereld als gouden kooien, zijn bunkers met maar één onverbiddelijk doel: het deporteren van mensen. Ze dachten dat ze daar trots op konden zijn en vergisten zich deerlijk! Lange zwarte lijsten van grote en kleine bedrijven laten de schande zien die zij op zich hebben geladen.

Deze gevangenis zijn niet alleen ontworpen, gefinancierd en gebouwd door de bedrijven maar zij voeren er ook 25 jaar lang het beheer over. Tel uit je winst! Tel uit je slachtoffers! Ligt er ook maar één cellentekenaar wakker van zijn ontwerp? Welnee! Slechts dan wanneer activisten het symbool van het bloed op hun stoep achterlaten. Dat noemen ze dan terreur. Maar zij weten niet wat terreur betekent!

Ik zeg hen: jullie zijn partners in de oorlog die de Europese natiestaten aan migranten hebben verklaard. Een onzichtbare oorlog. Een oorlog zonder ruchtbaarheid. Maar wij zullen de oorlog aan het licht brengen! En mensen aan wie de oorlog is verklaard, hebben het volste recht zich hiertegen te verdedigen, en daarin medestanders te zoeken en te vinden. Bij verzet in oorlog horen sabotage-handelingen. Bedrijven die het op zich nemen het opsluiten en deporteren van oorlogsslachtoffers te faciliteren, zullen doelwit zijn tot zij stoppen met hun investeringen in de neo-liberale strafstaat. Jullie allen zijn deel van het systeem dat draait op jullie financiële injecties en onophoudelijke lobby. Jullie zijn de multinationals die aan de touwtjes van de politiek trekken, en de politiek doet alsof het de kiezers zijn die het voor het zeggen hebben. Dat, in het kort, is jullie rol. Een hoofdrol, welke achter de schermen wordt gespeeld.

Feitelijk zijn het de multinationale bedrijven met hun zucht naar economische overheersing die verantwoordelijk zijn voor elke politieke beslissing, voor elke wet die de winsten moet garanderen. Bijvoorbeeld: de 'vreemdelingenwet', een wet, die louter gericht is op 'De Vreemdeling', zoals mensen in de verstikkende procedures stevast worden genoemd. Het richten van een wet op een groep mensen die apart wordt gezet en wordt aangeduid als 'De Vreemdeling' is geïnstitutionaliseerd racisme, apartheid. Het stelt 'De Vreemdeling' aparte regels en legt hen beperkingen op. De wet draait de bewijslast om. Wie niets kan bewijzen, wordt afgewezen. Binnengekomen met een vals paspoort? Terug ermee! Waarom iemand een vals paspoort heeft, is geen vraag die in het vocabulaire van de IND voorkomt. Waarom iemand in de haast van de vlucht geen bewijzen van huis heeft meegenomen, is ook niet van belang. Papieren, papieren, papieren. Je hebt ze niet, dus je krijgt ze niet. Een mens is in deze allesvermalende molen van ondoorzichtige procedures niets meer dan de documenten die IND ambtenaren en rechters ervan maken. Niet te volgen en doelbewust onbegrijpelijk maakt het de mensen

kansloos. Het is hierom dat vanachter de tralies van de grensgevangenissen zo vaak de roep "Waarom?" klinkt. Het systeem is namelijk niet eerlijk in het beantwoorden van deze vraag. Het zegt niet de waarheid, die is:

Omdat wij, de leiders van de regeringen en de directeurs van de multinationals en de banken samen hebben besloten dat wij onze rijkdom voor onszelf willen houden. Voor 'onze' mensen. Voor 'onze' economie. Omdat wij, de neo-kolonialistische heersers van de moderne tijd, uit den vreemde alleen alles willen halen wat lekker is, wat geld waard is, waarvoor we weinig of niets hoeven te betalen. Het VOC heeft niet opgehouden te bestaan, het heeft slechts een andere naam gekregen en is gemoderniseerd!

Omdat wij, de grote verspillers en afvaldumpers van de mondiaal georganiseerde afgraving van de ontwikkelingslanden, onze welvaart bouwen op de puinhopen die wij achterlaten wanneer een land of regio niet meer rendabel is. En wij, dat is ons Fort Europa hier, de Verenigde Staten aan de andere kant, en Australië down-under. Van ons, voor ons, en let vooral op het woord 'ons'.

Ik klaag aan, de neo-koloniale, neo-liberale, nationalistische vertegenwoordigers van de apartheid, de democraten met hun neerbuigende houding ten opzichte van vluchtelingen en hun angst voor protest en verzet, voor de waarheid dat hun democratie een dictatuur is en als zodanig zal worden aangevallen.

Om te beginnen:

Laat de vertegenwoordigers van de huidige regering van de staat die zich Nederland noemt, en al hun voorgangers, laat hen zich verantwoorden voor hun decennialange hetze, die zijn gelijke vindt in Goebbels' herhalen van de leugen tot het volk het wil geloven, laat hen zich verantwoorden voor de chantage en de dreigementen, voor het vermorzelen en gekmaken van mensen, laat hen zich verantwoorden voor elke wet waarmee zij schermen om alle verantwoordelijkheid voor moorden en zelfmoorden verre van zich te houden.

Vandaag wijs ik Fred Teeven, Ivo Opstelten, Mark Rutte, Diederik Samson en Lodewijk Asscher aan als de politieke hoofdverantwoordelijken. Velen gingen hen voor, maar het excuus dat elk van hen slechts beleid van een voorganger uitvoerde, gaat niet op. Het is een keus om uit te voeren en niets terug te draaien. Het is een keus om de ingeslagen weg voort te zetten. Het is een keus een marionet van het kapitalisme te zijn. Het excuus dat zij doen wat 'de kiezer' wil, waarvoor 'wij met ons allen' gekozen hebben, gaat niet op. De langdurige vuilspuiterij vanuit de politiek is wat het mogelijk heeft gemaakt mensen ertoe te bewegen met de grote misdaden namens 'ons allen' akkoord te gaan. Maar het is NIET IN MIJN NAAM dat dit gebeurt!

Vreemdelingenhaat wordt net als graan gezaaid en vervolgens geoogst. Geraffineerd, geleidelijk, ongemerkt. In de tachtiger jaren mocht men van Janmaat en zijn Centrum Partij en zijn Centrum Democraten nog hardop zeggen dat zij fascistten waren. Zijn ideeën zijn nu gemeengoed en beleid. Het is geen excuus om hiervan alleen Wilders de schuld te geven. Vele politici schurkten tegen deze Grote Blonde Dood aan om de stemmen van het electoraat terug te winnen. Zij voedden de gedachte en gingen ermee vandoor. Geen enkel politicus heeft een geldig excuus om niet verantwoordelijk te zijn.

Nederland loopt in de grootheidswaanzin van het zwaar bewaakt continent Europa steeds voorop. Op dit moment drukt het de strafbaarstelling van de door de staten zelf bedachte 'illegaliteit' door. Albayrak werd in oktober 2009 door de Franse staatssecretaris van justitie tot Ridder geslagen in het Legioen van Eer, voor het helpen tot stand te laten komen van het Europees Pact immigratie en asiel. Diezelfde Albayrak sloot in 2007 alle noodopvang voor afgewezen vluchtelingen.

Sinds november 2011 pikken de vluchtelingen het niet meer dat ze als derderangs burger, als untermensch, worden behandeld. De eerste tentenkampen bij de vrijheidsbeperkende locatie Ter Apel waren het begin van iets dat niet meer te stoppen is: het krachtige verzet van de vluchtelingen met hun tentenkampen, in storm, regen, vorst en sneeuw. De moed van de vluchtelingen die zich tot dan toe hadden verscholen uit angst voor arrestatie en deportatie, laten we het dáár eens over hebben!

Ik citeer Fred Teeven over de strafbaarstelling van wat nog steeds heet 'illegaliteit':

“Het gaat erom dat illegaal verblijf hier onaantrekkelijk wordt. Dan krijg je een verdrijvingseffect”

“Het begint ermee dat die mensen weg moeten gaan. Als je gewoon vertrekt, word je ook niet uitgebuit”

“Het is een normstelling. Mensen worden met hun neus op het feit gedrukt dat ze echt Nederland moeten verlaten.”

Mark Rutte zegt: “Nederland laat aan de rest van de wereld weten dat illegaal verblijf hier niet toegestaan wordt. We nemen de aanpak serieus.”

De dappere verdedigers van Nederland tegen de enge buitenlanders willen een statement maken naar de rest van de wereld. 'Verdrijving'. 'Normstelling'. 'Aanpak'. Gaat het over zware jongens die elkaar lopen te liquideren, gaat het over bendeoorlogen? Nee, het gaat over mensen die hier ZIJN. Hen uit te roken, dat is het plan. Maar er wordt niemand uitgerookt. Het is zoiets als een gevangenis in brand steken en dan zeggen dat mensen naar buiten moeten gaan als ze niet willen stikken in de rook, als ze niet levend willen verbranden. Reuze adequaat, om met Verdonk na de Schipholbrand te spreken. De ministerraad die hier op verzoek van Fred Teeven mee heeft ingestemd, vraagt erom dat er doden gaan vallen. In juridische termen zal er dan minstens sprake zijn van voorwaardelijke opzet bij het veroorzaken van de dood van mensen. Ik noem het: MOORD. We kunnen het allemaal zien aankomen. Het wachten is op de eerste die zich op het Plein voor het Binnenhof overgiet met benzine omdat er geen andere weg meer is uit de ellende. Vele mensen zullen zien hoe hij een lucifer afstrijkt. Vele mensen zullen met afschuw reageren dat ze het hebben moeten aanzien. Maar dan is het al te laat.

“Je kunt demonstreren tot je een ons weegt, maar je krijgt geen verblijfsvergunning als je in een tentje gaat zitten.” zei Teeven over de in tentenkampen actievoerende vluchtelingen. Al die vluchtelingen die ondanks deze uiting van Teeven toch volhard hebben, die om te beginnen hun leven riskeerden om dit land te bereiken, die verdienen het grootste respect van ons allen.

Weggezet als kampeerders, of als zielige asielzoekers, zijn zij het die op dit moment de toon aangeven en het verzet een gezicht en nieuwe impuls geven. Duizenden woorden kan ik schrijven, maar ze zijn ook en nog beter te lezen in de ogen van elk van hen die tegenover mij gaat zitten en zijn of haar verhaal vertelt en zich langer weigert te laten onderdrukken en pacificeren. Verhalen zoals zovelen zijn het, welke allen één ding gemeen hebben: het zijn allemaal mensen die als verschoppelingen over de aarde worden heen en weer gejaagd omdat ze voor het kapitalistisch systeem geen stuiver waard zijn. Geen stuiver voor hun eigen leven, zelfs niet voor hun slavernij. Wel heel veel geld om hen te misbruiken en te bestrijden. Geld voor tirannen en miljoenencontracten, geld voor olie en grondstoffen. Geld voor Frontexfregatten om mensen in de zee te laten verzuipen, voor het opleiden van grenswachters, voor muren en hekken, prikkeldraad en NATOdraad, voor camera's en tal van technische snufjes om verstekelingen te betrappen in de ruimen van vrachtwagens en vliegtuigen, verstopt in containers met plastic zakken over hun hoofd, en in schepen. Geld voor 'State of the Art' computer systemen, verregaande registratie voorzien van nummers en vingerafdrukken. Kortom: geld voor moord en mishandeling, voor vervolging en opsluiting, geld voor chantage en bedreiging.

Maar het is gedaan met het zwichten en dus steken vluchtelingen van een grote verscheidenheid van bevolkingsgroepen de koppen bij elkaar en worden verschillen overbrugd. En dus staan vele mensen klaar om hen in hun strijd te steunen. Van tenten en slaapzakken, eten en zeilen, demonstraties en acties, tot verzet. Ik ben slechts één van die vele mensen. En ik zeg hier en nu voor de zoveelste keer: GENOEG! Het moet uit zijn met het tegen elkaar uit spelen van migranten onderling, van het

zogenaamd eigen volk tegen de migranten. Het moet uit zijn met de zo ver in detail uitgewerkte onderdrukking, de zo perfecte deportatiemachine die dagelijks overuren draait. Het moet uit zijn met de leugens en de huichelarij van de politici, van de burgemeesters Van der Laan en Van Aartsen uit Amsterdam en Den Haag tot de ministers en staatssecretarissen in het Binnenhof, van Opstelten, Teeven, Rutte, Asscher, Samson. Zij slaan de handen ineen om mensen het leven onmogelijk te maken. De burgemeesters zeggen dat zij niets kunnen doen, maar ontruimen de tentenkampen met als argument dat de gezondheid van mensen in het geding is. Dát hadden ze moeten bedenken toen zij de gemeentelijke opvang sloten! Wat zij feitelijk bedoelen is dat ze niet willen dat de activisten van de kampen zo openlijk in de kou liggen, nat en ziek worden, en dat mensen te hulp snellen. Zij bedoelen feitelijk dat ze liever hebben dat deze mensen terug in de anonimiteit verdwijnen en dáár dan sterven van honger en kou, in een doos van onze nieuwste wasdroger onder een brug, onder de bosjes tussen de hondenpoep in een park. Zij bedoelen dat ze een onbekend lijk in een steeg makkelijker ongezien kunnen wegwerken dan het protest dat zichtbaar op het Koekamp tegenover het Centraal Station in Den Haag staat. Zij bedoelen dat zij zo graag een humaan gezicht willen hebben, dat zij niet aansprakelijk willen worden gesteld, dat zij de verantwoordelijkheid niet op hun bordje willen hebben. Zij bedoelen te zeggen dat ook zij alleen maar hun werk doen. Maar ook zij hebben bloed aan hun handen.

Bloed aan hun handen hebben alle politici. Ook degenen die een milder regime in de detentiecentra bepleiten, die de eisen van vluchtelingen zeggen over te nemen, maar bij voorbaat water bij de wijn doen, omdat ze net zo goed vinden dat wie afgewezen is, terug moet. Het is zo'n makkelijk credo: "Ze kunnen toch niet allemaal naar Nederland komen". Inderdaad. Dat kunnen ze niet! De meesten hebben namelijk geen geld om mensensmokkelaars te betalen! Evengoed beweren populistische stemmingmakers in termen van 'tsunami's' en 'overspoeld worden' dat er massa-immigratie op gang zou komen indien de grenzen werden afgeschaft. Geen leugen is te grof als het erom gaat mensen angst aan te jagen!

Maar het zijn niet de vluchtelingen die een probleem vormen, het probleem is het failliete kapitalistische systeem dat krampachtig vasthoudt aan de uitbuiting van ontwikkelingslanden en de wereldwijde migratiecontrole om zichzelf in bescherming te nemen. Het is de morbide 'oplossing' voor het overvloedige deel van de wereldbevolking dat in armoede gedompeld is, ten einde onze rijkdommen te blijven financieren. Het is de endlösung die vanzelf gaat, als je mensen laat stikken. Een fascistoïde fact of life. Survival of the fittest. Dat alles moet zo blijven, ten gunste van ons met onze nieuwste rages en technosnufjes, met onze nieuwste mode, leegstaande kantoren, onze luxe winkelstraten, onze feesten en moderne spelen, ons achteloos langs het tentenkamp lopen, denkende aan onze volgende vakantie. Kamperen, leuk! Waar gaan we volgend jaar naartoe?

Inhaken met vluchtelingen voor een tent in de modder. Het is zo'n kleine daad van verzet en tegelijk van zoveel waarde. Ik heb het gedaan omdat ik mij niet wil rekenen tot dat 'ons'. Tot tweemaal toe heb ik me laten wegslepen. Een klein ongemak vergeleken met de jarenlange jacht die mensen te verduren krijgen. Jaren van angst en onzekerheid, van leven op straat, van wachten, wachten en wachten... Een paar uur doorgebracht in een krap celletje in Den Haag. Ik zag Araz, de Iraakees uit Bagdad die niet kan bewijzen dat hij in Bagdad geboren is en dus weg moet uit Nederland, met een pijnlijk gezicht zijn hand vasthouden toen ik werd meegenomen voor verhoor. Hij heeft een gebroken hand door het geweld van de politie tijdens de ontruiming van het kamp. Ik was blij hem laatst weer bij een demonstratie te zien. Hij heeft het niet opgegeven. En daarom zal ik het ook nooit opgeven. Met welk recht zou ik op mogen geven? Met welk recht zou ik mijn mond nu houden? De beulen van de Nederlandse staat verslaan de strijdende vluchtelingen niet. Wij steunen hun strijd. Ik steun hun strijd. Zodat mensen zich niet meer in de steek gelaten voelen in de cellen van de grensgevangenissen. Zodat mensen niet meer uit wanhoop zichzelf in brand zullen steken. Zodat we niet meer van een minister te horen hoeven krijgen dat "er een weloverwogen beslissing is genomen" en dat hij zich niet verantwoordelijk voelt. Niet verantwoordelijk voor al het geweld dat mensen de dood in jaagt.

En omdat ik categorisch weiger me te schikken in dit alles, daarom nu word ik beticht van het oproepen tot geweld?! Het geweld, dat komt van de staat. Verzet en sabotage zijn geen geweld, zij zijn noodzakelijk, oprecht, en bevechten de vrijheid. Zij raken geen mens in het bestaan, zij raken in het beste geval materieel, wapens en structuur die wordt ingezet om dat staatsgeweld uit te kunnen voeren. Zij raken de basis van de macht, en nog zijn het slechts speldenprikken. Voor de roep om vrijheid is geen woord onnodig of teveel. Te eisen dat 'verantwoording' dient te worden afgelegd voor woorden, is tirannie. Het is een tirannie die in het verlengde van de jacht op vluchtelingen te verwachten viel.

Weg met de tirannie! Elk woord een vonk! Onze verklaringen, onze getuigenissen, onze aanklachten! En dus worden de woorden verboden. Kan men de woorden niet verbieden, de schrijvers niet hun grote bek laten houden, dan volgen de onvermijdelijke intimidaties en verdachtmakerij. Dan spreekt men van terrorisme, terwijl de ware terreur uit de wapens van leger en politie komt. Dan spreekt men van oproepen tot geweld, terwijl de oproepen tot geweld in de rechtstaat verankerd zijn.

Wat is dat eigenlijk, geweld?

Is het in brand steken van een kantoor van de IND, waar men vluchtelingen registreert en beslissingen over hun leven neemt, geweld?

Is het geweld als ik een hek rond een grensgevangenis kapotknip, een muur beschrijf met leuzen?

Is het alles geweld alleen maar omdat de wet dat bepaald heeft?

Is geweld toegestaan en dus geen geweld als het bij wet geregeld is?

Is het opjagen en opsluiten van mensen geweld?

Is het deporteren van mensen geweld?

Is het geweld om mensen op straat te gooien, in de vrieskou, zonder eten?

Het geweld is zichtbaar aan de grenzen van het Fort Europa. Aan de hekken met prikkeldraad en camera's. Aan de lichamen die aanspoelen van verdronken vluchtelingen. Het geweld is vloeibaar als de olie die uit de grond van ontwikkelingslanden wordt gepompt, vloeibaar als de zee die wordt leeggevist waarna men de hongerige bevolking van piraterij beschuldigt! Het geweld is het monopolie van de kapitalistische uitzuigerij, de slavernij, het geweld brengt geld in het laatje! Daar zijn de bronnen van geweld! Elk woord een vonk! Elke tekst een bom onder de stilte!

Als wat ik zeg geweld mag worden genoemd, wat noemt men dan het geweld van staat en kapitaal?

Ik klaag aan, de massamedia die de hysterie voeden, volgzzaam alle persberichten uit de kokers van de overheid naar buiten brengen, die pas aandacht besteden aan de gevolgen van de repressie als er doden vallen, als er radicale acties zijn ondernomen, als een minister een beetje rode verf tegen zijn woning heeft gekregen!

Om te beginnen,

Laat hen zich verantwoorden, deze collaborateurs die zich voor de leugen en het stilzwijgen laten betalen, die op sensatie belust zijn, die smullen van de minister die zegt dat hij of zij 'aangedaan' is door een spatje ketchup, hun camera's richten op de kapotte ramen van een IND-kantoor en geen enkele andere vraag weten te bedenken dan de vraag die bedoeld is om mensen tegen elkaar op te zetten.

Het spel van verdeel en heers wordt via de massamedia gespeeld. Laten wij er niet intrappen! Het is big business en afhankelijk van commercie, van advertenties. Wie geld en macht heeft, kan spreken en gehoord worden, heeft invloed op de krantenkoppen, wordt uitgenodigd in talkshows die niet verder

gaan dan voorzichtige vragen die het fundament van gevoerd beleid niet ter discussie stellen. Imagostrelende beelden worden over de kijker van de TV programma's uitgestort. De massamedia hebben een pact gesloten met hun onderwerpen: "I'll scratch your back, you'll scratch mine". En dan nu weer een gezellige spelshow: brood en spelen voor het volk!

Wat de machthebbers vergeten is de toennemende invloed van het gebruik van internet. En zij vrezen die invloed! Zij vrezen de razendsnelle verspreiding van de waarheid, van kritische woorden, en van oproepen tot verzet. Daarom proberen zij het World Wide Web te controleren en in de hand te houden.

Alle manipulatie ten spijt: de strijd kan vele vormen kan aannemen. Zij kan openlijk en massaal zijn, groots zijn. Zij kan met rechte rug de klappen opvangen en de pijn verdragen als zij zich lijdzaam verzet. Zij kan de staat en de bedrijven aanvallen wanneer zij het niet verwachten, zich de nacht en de guerillatactieken van de sabotage eigenmaken. Maar in welke vorm dan ook: zij zal niet accepteren, ik zal niet accepteren dat het machts- en geweldsapparaat nog meer slachtoffers maakt dan het al gedaan heeft. En tot die strijd mag, kan en zal worden opgeroepen.

U kunt mij laten opsluiten, maar zal mij niet het zwijgen opleggen, niet de gedachte aan vrijheid voor mijzelf en anderen, die verbonden zijn met elkaar, aan banden leggen. U kunt mij opsluiten en daarmee anderen willen waarschuwen. Maar wij laten ons niet intimideren. U kunt mijn website offline laten halen, dan komen er velen voor in de plaats. U vindt dat u het recht heeft over mij te oordelen en u kunt het vonnis uit laten voeren...

Laat het duidelijk zijn dat ik, dat wij, die deze aanklachten, die ik zojuist heb laten horen, uitspreken en verspreiden, ook in staat zijn om conclusies te verbinden aan deze aanklachten. Noemt u dat opruiing, dan kan ik daar alleen maar trots op zijn. Het betekent dat mijn woorden zijn gehoord en doel hebben getroffen, en dat is wel het minste dat ik wil bereiken.

Geen woord zonder daden! Belangrijker dan dit proces is de strijd die gevoerd moet worden, een harde en dagelijkse realiteit waarvan het OM mij af wil houden. Dit proces heeft mij gesterkt in mijn overtuiging van de noodzaak van verzet. Tegen het OM, de Dienst Nationale Recherche, Unit Contra Terrorisme en Activisme, de AIVD, uw rechtbank, tegen de staat, kan ik alleen nog zeggen: missie mislukt. Elk woord een vonk!

Joke Kaviaar, 8 januari 2013